

עפ"ג 30128/06/14 - אלירן כהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 30128-06-14 כהן נ' מדינת ישראל

בפני	כב' השופט הבכיר אמנון כהן
	כב' השופט משה יועד הכהן
	כב' השופטת עירית כהן
המערער	אלירן כהן
	ע"י ב"כ עו"ד ארז בר צבי
נגד	מדינת ישראל
המשיבה	ע"י ב"כ עו"ד אביה גליקסברג

פסק דין

בפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום (כב' השופט י. מינטקביץ) אשר הרשיע את המערער על פי הודאתו בניסיון התפרצות למגורים, בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק העונשין, בצירוף סעיף 25 לאותו חוק. בית המשפט קמא הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 11 חודש וחמישה חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים.

המערער הודה, במסגרת הסדר טיעון, כי נכנס ביחד עם שניים אחרים, אחד מהם קטין, לחצר דירה, כאשר בכוונתם לפרוץ לדירה, וזאת לאחר שהרימו את התריס, ניסו לפתוח את החלון, אך בשל קושי עזבו את המקום.

במסגרת הסדר הטיעון, הוסכם, כי יוגש תסקיר מטעם שירות המבחן בעניינו של המערער וכי המאשימה תגביל עצמה לשנת מאסר.

עיקר טענתו של ב"כ המערער היא "הדיספרופורציה הקיצונית בין עונשיהם של השותפים".

מתברר, כי בית משפט השלום לנוער לא הרשיע את הקטין והטיל עליו עונש של של"צ.

לגבי השותף הנוסף, מסרה לנו ב"כ המשיבה, כי גובש עימו הסדר טיעון, במסגרתו הומרה העבירה של ניסיון התפרצות בעבירה של השגת גבול וכי בכפוף לתסקיר חיובי, יטענו הצדדים למתחם ענישה שנע בין שני חודשי עבודות שירות לשישה חודשי עבודות שירות.

בעת מתן גזר דינו, היה בית משפט קמא ער לשוני הגדול בענישה בין הקטין למערער, אך, קבע כי יש לזקוף לחובתו של

המערער את הרשעותיו הקודמות, למרות שבוצעו לפני שנים רבות. לחובת המערער הרשעה קודמת משנת 2002 מבית המשפט לנוער בשל עבירות של סחיטה באיומים, השגת גבול, הפרת הוראה חוקית ועבירות אלימות בגין נדון למאסר על תנאי. כמו כן, בשנת 2013 נדון המערער לעונש מאסר שרוצה בעבודות שירות בגין עבירות של תגרה והפרעה לשוטר.

באופן כללי, ניתן לומר, כי תסקיר שירות המבחן היה שלילי וכי קבלת התסקיר התעכבה לאחר שהמערער לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ולא הגיע לפגישות אשר נקבעו לו. יחד עם זאת, ציין שירות המבחן, כי למקרה שיוטל עליו עונש מאסר, יש לשקול לאפשר לנאשם לרצות את המאסר בעבודות שירות.

ברגיל, לא היינו מתערבים בתקופת המאסר שהוטלה על המערער, ואולם, במקרה דנן, לא נוכל להתעלם מפערי הענישה הגדולים בין העונש שהוטל על הקטין ויוטל על האחר, לבין העונש שהוטל על המערער.

נכון הדבר כי שיקולי הענישה בין קטין לבגיר הינם שונים וכי תיקון 113 לחוק העונשין אינו חל על קטינים, ואולם, עדיין מדובר בפערי ענישה גבוהים מאד, אשר מטילים את הכף לכיוון התערבות באורך תקופת המאסר שהוטלה על המערער. אין צריך לומר, כי בתי המשפט אמורים לשמור על עיקרון אחדות הענישה ולהימנע ככל האפשר ממצב שבגין עבירה פלופית יקבל עבריין אחד עונש שונה במידה משמעותית מהעונש המוטל על עבריין אחר בגין עבירה דומה.

בנוסף, לא היה בית המשפט קמא ער להסדר הטיעון שהושג עם השותף הבגיר. מידע זה הובא בפנינו רק בהליך הערעור.

מאידך, אין להתעלם מהרשעותיו הקודמות של המערער, מהתסקיר השלילי ומגילו (כבן 27).

בשים לב לכך אנו מקבלים את הערעור, במובן זה שעונש המאסר שהוטל עליו יעמוד על שמונה חודשים (במקום 11 חודשים).

יתר חלקי גזר הדין יישארו בעינם.

המערערת ייצגה לצד עונושה מאסריים "רניצן אזור התעשייה הצפוני, רמלה, ביום 3.5.15 בשעה 09:00, כשרשות תעודת זהות אודרכון.

על הנידון לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיזון מוקדם, עם ענף אבחון ומיזון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

יש לשלוח העתק לצדדים (אשר שוחררו מהופעה) ולשירות המבחן.

היום, ט' ניסן תשע"ה, 29 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.